

MISSIV

Мирослав Масин
Miroslav Masin
Miroslav Masin

Од кујната на Масин
From The Masin's Kitchen
Nga kuzhina e Masinit

Галерија Акантус
Acanthus Gallery
Galeri Akantus

Април-Мај, 2019
April-May, 2019
Prill-Maj, 2019

34 cm

Од кујната на Масин

Еднаш, пред едно 20 години, се случи така што бев заскитал во Балчик, едно мало гратче на Црно Море. Таму бев со еден пријател од студентските денови, Митко, и тој ме однесе кај едни негови пријатели, сликари. Маж и жена. Беше лето, јули или август, кој да памти? И така, седиме ние кај нив, на една широка тераса, веќе имам сосема заборавено што муабет правевме, а она што ми остана во сеќавање е дека имаше некои многу јаки закуски. Некакви вкусни салати и мезиња... такви работи. И кога си заминавме, му викам: „Митко бе, овие многу убаво готват.“ –Тихомире, вели тој, ти не знаеш ли че сите художници хубаво готват? –Ајде? –Ами да, сички до еден. –Добро. И од тогаш, неговата констатација ми се потврди едно сто пати. Стварно, скоро сите уметници што ги знам ги бива за готвење. И во него има замисла, мешање, бои, форми, чекање... па сервирање, боја на чинија, астал, салвети... Значи, сликарството и правењето јадење се поврзани на некој чуден начин и тоа е факт.

Пред некое време, Мирослав Масин изрази желба јас да напишам нешто за неговата нова изложба, за каталогот. Сум му бил писмен. Во врска со тоа, го прашав како му се вика изложбата, тој рече: „Од кујната на Масин“. –Миро’ бе, ти знаеш да готвиш? Те бива за во кујна? –Да бе баце, сам си готвам. Знаам многу јадења. Не бев нешто изненаден од одговорот, јасно ви е зошто.

И бев јас кај Миро неколку пати последниве месеци, да ги гледам делата што ќе ги изложува, за да ми дојде инспирација, да напишам нешто паметно. И не само за тоа, туку и за да се запознаеме поарно, оти ние и претходно се знаевме, не дека не, ама не толку по она што сме, туку по она што го правиме. За оние што не знаат, тој е ранобудник, и јас сум ранобудник. Легнуваме и заспиваме кога-како, ама се будиме со првата светлина. Обично му се јавувам рано насабајле, околу седум, и тогаш правиме муабет. А вчера му се јавив во осум навечер, и не ми крена. Си легнал.

Тој живее во Горче и куќата му е како галерија, само кујната му е како во другите домови, без слики и скулптури. Инаку, на влезот во дворот, на самата порта, секогаш ме пречекува Барни, големиот црн пес кој му прави друштво. Брзо се спријателивме. Малце делува страшничок на прва, ама ептен е кроток, некако мил, и сака да се гали. Куќата на Миро однатре е долга и бела, со многу изложени и врамени слики по белите ѕидови, и со многу неизложени на белиот под. Одинадвор, не знам како личи, никогаш не сум ја загледал. Горе, по скалите, таму му е баш-ателјето, неговата работилница, и таму има еден куп наредени бели платна со најразлични димензии... таму Миро готви. Не јадења, ги готви неговите слики. Тие не се јадат. Облекува едно сако, целото исфлекано со акрили и масла, ја зема палетата и си работи човекот во мир и тишина. Ова „тишина“ го напишав онака, условно, дека е фраза, инаку кај него нон-стоп свири некоја музика, и го полни просторот со звуци. А сега, за сликите и скулптурите што ќе ги изложи во „Акантус“, во април. Тоа е изложбата на која сте дојдени, и тоа е галеријата во која стоите. Како и многу други сликари, Миро дошол во фаза кога не слика само на правоаголни платна, класично, туку на сè што има

површини за сликање. Криви, овални, вдлабнати, испакнати... секакви. Еве, освен „нормални“ слики од циклусот „Enchante“, на изложбава има едно 15 музички инструменти што се исправни и можат да свират, ама се осликани. Од сите страни. Неколку гитари, две мандолини, балалајка, контрабас... има и пијано, ама не знам дали ќе успее да го довлечка до галеријата, многу е габаритно, пустото. Овие свират, не се само убави. Има и труба и виолина, ама тие се скулптури-светилки, и на нив не може да се музицира.

Освен музичко-ликовниве дела, има и еден стоечки часовник, десетина осликани теракоти (грнци и пајнци) и... едно сукало. Многу шарено и шик. Мене тоа ми е нај. За вас не знам, ќе си видите.

Сликаството на Масин на оваа изложба е во огромен дел апстрактно, и како такво, не е многу податно за прецизни толкувања. Ич да не ви е битно што сакал тој да претстави, и дали насликаното е во некаков тренд, каква му е идејата, приказната, длабочината, потегот со четката, колоритот... и слично. Гледајте вие да најдете нешто што ќе ве поврзе со формите и боите што ги гледате, и ако ви успее, најдете си во делото сопствена приказна. Миро Масин е човек што многу слика, знае да готви, и прави добар муабет. Од сите разговори што ги водевме последниве месеци (за жени, музика, љубов, еволуција, пастрмки, здравје, сликарство, поезија) би го издвоил оној за прилогодливоста на човекот како суштество, кога стасавме до Етепе Какоко, фудбалер од Заир, кој своевременно важел за најбрз човек на светот.

Разгледајте ги убаво неговите зготвени слики и скулптури и пронајдете го во нив она што чучи и во вас самите. Ако ви се случи такво нешто – убаво, ако не, голема работа - крајот на светот е уште далеку. Барем сте биле на изложба, и сте ги виделе новите дела на еден од нашите најпознати сликари. Не знам што друго да ви кажам. Ниедна уметност не може да ви направи чудо во умовите и душите, може само да ви го даде или да го разбуди она што веќе постои во вас самите.

Тихомир Јанчовски
Февруари, 2019

30 cm

30 cm

30 cm

41 CM

30 cm

41 CM

41 CM

From Masin's Kitchen

Once, some 20 years ago, I happened to wander into Balchik, a small town on the Black Sea. I was accompanied by a friend from my college years, Mitko, and he took me to some of his friends, painters. Husband and wife. It was in summer, in July or maybe August, who can recall any longer? And so, we're sitting at their place, on a spacious porch, I have completely forgotten what we talked about, but what I do remember were some really palatable snacks. Some kind of tasty salads and finger food... those kinds of treats. After we left their place, I turned to my friend and said,

"Mitko, man, these people can really cook."

- "Tihomir," says he, "don't you know that all painters can cook?"

- "Come on!"

- "Yes, of course, all of them, without exception."

- "Okay."

Ever since then, I have been assured of this claim time and again. Honestly, all of the artists that are good at what they are doing can cook. Cooking, too, involves conceptualization, mixing colors, forms, the process of waiting... then the presentation, colors on the plate, table, napkins... Thus, painting and making dishes somehow, in an odd way, is connected, and that is a fact.

A while ago Miroslav Masin expressed a desire that I pen something for his new one-man show, for the catalogue. Supposedly, I, a man of letters, ought to write well. To pursue this topic further, I asked him what the title of his show is going to be, and he replied,

- "From Masin's Kitchen".

- "Miro, man, you can cook? You are good at whisking something up?"

- "Yes, bro, I do my own cooking. I know how to cook many dishes."

I wasn't too surprised with his answer, but you can already guess why.

And so, in the last couple of months I have been several times at Masin's to take a look at the pieces he was going to have exhibited in order to come up with something smart to write up. And not only that, but to get to know each other more; as a matter of fact, it is not like we have not known each other beforehand, but it was more like who we are and not what we do. For those who don't know, he is an "early bird", and so am I. We go to bed and fall asleep as chance would have it, but we wake up with the first daylight. Usually, I call him early in the morning, around seven, and then we chat. Yesterday, I called him at eight in the evening, and he didn't pick up. Probably hit the hay.

He lives in Gjorche, and his house is like a gallery, and only the kitchen is like the kitchen in the homes of the other people, without paintings and sculptures. Other than that, at the entrance into the yard, by the gate itself, I am always welcomed by Barney, a huge black dog, who keeps him company. Friendship-wise, we hit it off immediately. At first glance, he could give you quite a scare, but, actually, he is rather very tame, somehow gets under your skin, and likes to be petted. Inside, Masin's house is long and white, with many exhibited and framed paintings on the white walls, as well as many that are not put up but placed on the white floor. On the out-

side, I don't know what the house looks like, truth be told, I never paid any attention to it. Inside, up a flight of stairs, is his atelier, his workshop, and there one can see a whole stack of white canvases of various dimensions... this is Miro's cooking station. He does not make meals but paintings. They cannot be eaten. He dons on a black blazer, completely smudged with acrylic paint and oil, reaches for his palette and starts working in complete silence. This "silence" I put down only as a manner of speech, since at Masin's, there is music non-stop, and it fills the space with sounds.

And now, a word or two about the paintings and sculptures he will have exhibited at "Aquantus" in April. This is the exhibition you have come to and the gallery you are standing in. Like many other painters (before him), Miro' has entered a phase he is not only painting on rectangular canvases, classic style, but on everything whose surface can be painted upon. Slanted, oval, concave, bulging... all kinds. Here you can see that beside the "normal" paintings from the cycle "Enchante", the exhibition features around 15 musical instruments that are fully functioning and can be played on but are painted upon. From all sides. A few guitars, two mandolins, a balalaika, a double bass... there is a piano, too, but I don't know whether he will be able to get it to the gallery, the poor thing is very bulky. As a matter of fact, the instruments can be really played upon, they are not merely beautiful. There is a trumpet and a violin, too, but they are sculptures-lamps, they cannot be played upon.

Beside the musical-visual arts pieces, there is a standing clock, a dozen painted terracotta pieces (clay pots) and one rolling pin. An explosion of colors, very chic. This is my favorite. I don't know about you, but you will see for yourself.

The artistic output of Masin at this exhibition is mostly abstract, and as such, it does not lend itself to any unambiguous interpretation. A word of caution: do not be concerned with what he wanted to represent and whether something is painted in the style of any artistic trend (or school of painting), what the guiding idea was, the story behind it, the depth, brush strokes, the color scheme... and alike. You just make sure that you find something that will strike a chord between you and the forms and the colors you see, and if you succeed in that, make up your own story based on the piece.

Miro Masin is a man who paints a lot, can cook, and spins interesting conversations. From all of the discussions we have had in the recent months (on the topics of women, music, love, evolution, trout, health, painting, poetry), I would single out the one on the adaptability of man as a creature, which led us to Kakoko Etepé, a soccer player from Zaire, who once had a reputation of being the fastest man in the world.

Take a good look at his "put together" paintings and sculptures and find in them what has been harbored inside you as well. If it happens - good for you, if not, no big deal - the end of the world is not nearly that close. If nothing else, you have attended an exhibition and have seen new artwork of one of our most famous painters. I don't know what else to tell you. No art can conjure up miracles in your minds and souls, it can only give or awaken something already existing in you.

February 2019
Tihomir Jančovski
Translation: Dijana Komlenac

WIKI 2018

Nga kuzhina e Masinit

Njëherë, 20 vjet më parë, ndodhi që isha duke u endur në Balçik, një qytet i vogël në Detin e Zi. Atje isha me një mik nga ditët e studentore, Mitkon, dhe ai më çoi tek disa miq të tij, piktorë. Burë e grua. Ishte verë, korrik apo gusht, kush e mban mend? Dhe ashtu, rrimë ne tek ata në një tarracë të gjerë, tashmë kam harruar fare se për çka bisedonim, dhe ajo që më ka mbetur në kujtesë është se kishte haje shumë të fortë. Ca sallata të shijshme dhe maze ... gjëra të tilla. Dhe, kur u larguam, i them: "Mitko ore, këta shumë mirë gatujnë." -Tihomir, thotë ai, ti a nuk e di se të gjithë artistët mirë gatujnë? – Po, a? –Po de, një-në-një. -Mirë. Dhe që atëherë, konstatimi i tij më është konfirmuar njëqind herë. Me të vërtetë, pothuajse të gjithë artistët që i njoh kanë dhunti për gatim. Edhe aty ka ide, përzjerje, ngjyra, forma, pritje ... pastaj servim, ngjyra e pjatës, tavolina, faculetat ... Pra, pikturimi dhe përgatitja e ushqimit janë të lidhura në një mënyrë të çuditshme dhe kjo është fakt.

Para do kohe, Miroslav Masin shprehu dëshirë që unë të shkruaj diçka rreth ekspozitës së tij të re, për katalogun. Qenkam literat, sipas tij. Lidhur me këtë, e pyeta se si i titullohet ekspozita, ai tha: "Nga kuzhina e Masinit". –Miro ore, ti di të gatujsh? Të vjen dorësh kuzhina? – Po bre bacë, vetë gatuj. Di shumë ushqime. Nuk u habita shumë nga përgjigjja, e të qartë për se.

Dhe isha unë tek Miroja disa herë muajt e fundit, për të parë veprat që do t'i ekspozojë, që të më vijë frymëzimi për të shkruar diçka të mençur. Dhe jo vetëm për atë, por edhe që të njoftohemi më mire, sepse ne edhe paraprakisht njiheshim, jo se nuk njiheshim, por jo aq shumë për nga ajo se çka jemi, por nga ajo se çka bëjmë. Për ata që nuk e dinë, ai është një që zgjohet herët, edhe unë jam i tillë. Shtrihemi dhe na zë gjumë kur dhe si, por zgjohemi me dritën e parë. Unë zakonisht i paraqitem herët, rreth orës shtatë, dhe atëherë bisedojmë. Ndërsa dje e thirra në tetë në mëngjes, dhe nuk mu përgjigj. Kish ra të flejë.

Ai jeton në Gorçe dhe shtëpinë e ka si një galeri, vetëm kuzhinën e ka si në shtëpitë tjera, pa piktura dhe skulptura. Përndryshe, në hyrje të oborrit, në vetë portën, gjithmonë më prët Barni, qeni i madh i zi që i bën shoqëri. Shpejt u bëmë miq. Pakëz duket i frikshëm në fillim, por është tejet i butë, disi i dashur dhe dëshiron të lazdrohet. Shtëpia e Miro nga brenda është e gjatë dhe e bardhë, me shumë piktura të ekspozuara dhe të kornizuara nëpër muret e bardha, dhe shumë të tjera të pa ekspozuara mbi dyshtet e bardhë. Nga jashtë, nuk e di se si duket, kurrë nuk i kam vënë re. Lart, për shkallësh, aty e ka bash-atelienë, punëtorinë e tij, dhe atje ka një mori pëlhurash të bardha të renditura me dimensione të ndryshme ... atje Miroja gatuan. Jo ushqimet, i gatuan pikturat e tija. Ato nuk hahen. Vesh një xhaketë, e tëra e njollosur me akrile dhe vajra, e merr paletën dhe po punon njeriu në paqe dhe qetësi. Këtë "qetësi", e shkrova ashtu, kush-timisht, sepse është një frazë, përndryshe tek ai vazhdimisht dëgjohet ndonjë muzikë, dhe e mbush hapësirën me tinguj. Dhe tani, në lidhje me pikturat dhe skulpturat që do t'i ekspozojë "Akantus", në prill. Është ekspozita për të cilën keni ardhur, dhe ajo është galeria në të cilën qëndroni. Ashtu si edhe shumë piktorë tjerë, Miroja ka ardhur në një fazë kur nuk pikturon vetëm në kanavace drejtkëndore, klasike, por në çdo gjë që ka sipërfaqe për pikturim. Të lakuara, ovale, të zhytura, të spikatura ... të të gjitha llojeve. Ja, përveç pikturave "normale" nga cikli "Enchante", në këtë ekspozitë ka rreth 15 instrumente muzikore që janë në rregull dhe mund të luajnë, por janë të pikturuara. Nga të gjitha anët. Disa kitara, dy mandolina, balalajkë,

kontrabas ... ka edhe piano, por nuk e di nëse do t'ia dale ta fuse në galeri, është me gabarit të madh e shkreta Këto luaj, nuk janë vetëm të bukura. Ka edhe bori dhe violinë, por ato janë skulptura-llampa dhe me to nuk mund të bësh muzikë.

Përveç veprave muzikore-figurative, ka edhe një orë në këmbë, një duzinë terrakota të pikturuara (shtamba dhe vorba) ... dhe një okllai. Shumë laramane dhe nazik. Për mua ajo është më e mira. Për ju e di, do të shihni vetë.

Piktura e Masinit në këtë ekspozitë është në pjesën dërmuese abstrakte, dhe si e tillë, nuk është shumë e prekshme për interpretime precize. Le të mos ju interesojë fare çka ka dashur ai të paraqesë, dhe ajo që ka pikturuar nëse është në ndonjë trend, cila është ideja e tij, historia, thellësia, lëvizja me furçë, koloriti ... etj. Shihni ju të gjeni diçka që do të ju lidhë me format dhe ngjyrat që i shihni, dhe në qoftë se arrini, gjeni në veprën historinë tuaj.

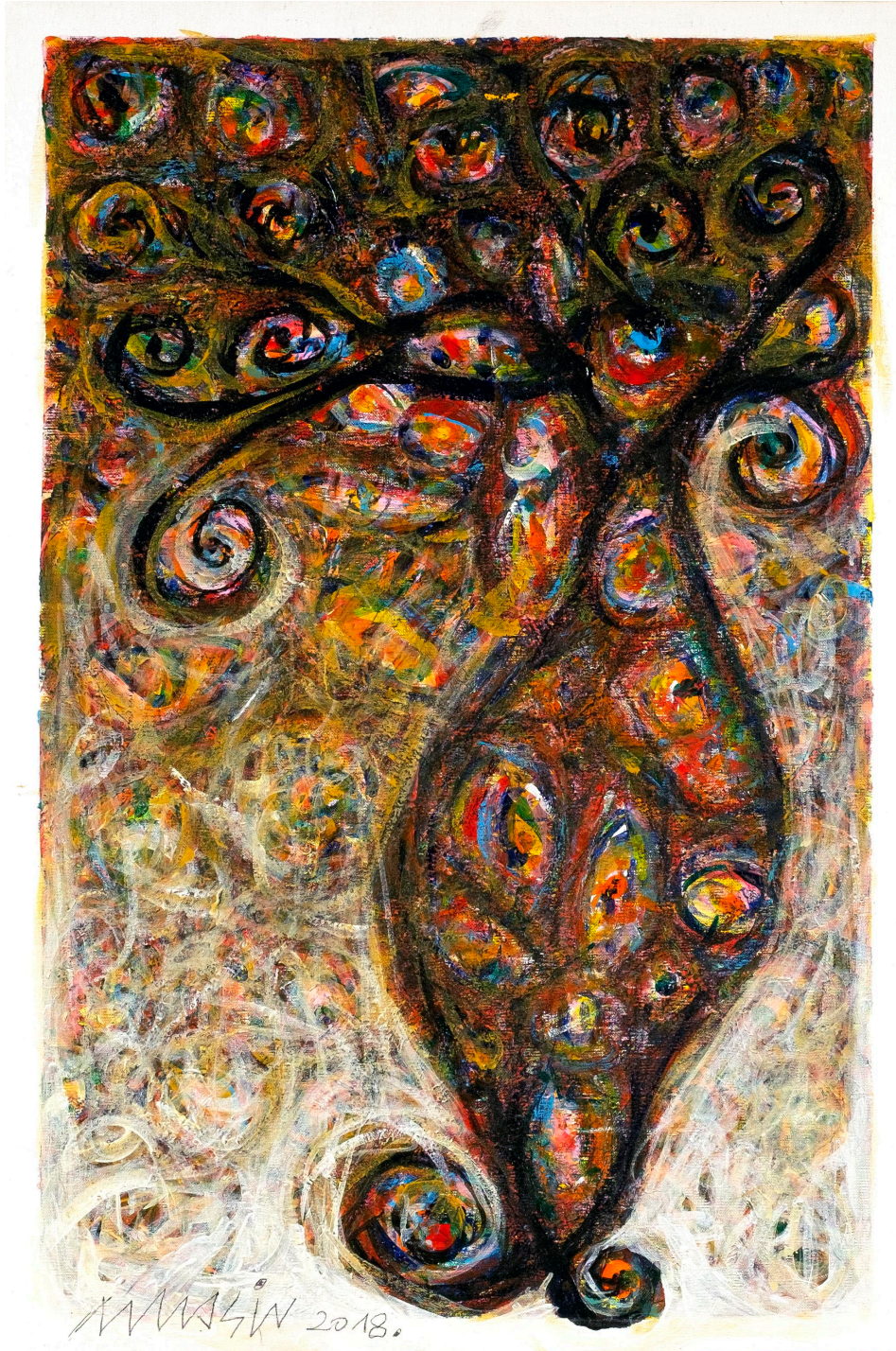
Miro Masin është një person që pikturon shumë, di të gatujë, dhe bën bisedë të mirë. Nga të gjitha bisedat që i bëmë muajve të fundit (për gra, muzikë, dashuri, evolucion, trofta, shëndet, pikturë, poezi) do ta veçoja adaptueshmërinë e njeriut si një krijesë, kur mbërritëm deri te Etepe Kakoko, një futbollist nga Zairi, i cili në kohën e tij është konsideruar si njeriu më i shpejtë në botë.

Shikojini mire pikturat dhe skulpturat e gatuarat të tija dhe gjeni në to atë që fle edhe tek vetvetja juaj. Nëse ju ndodh një gjë e tillë - mirë, nëse jo, punë e madhe - fundi i botës është ende larg. Së paku keni qenë në ekspozitë dhe keni parë veprat e reja të një prej piktorëve tanë më të famshëm. Nuk di tjetër çka t'ju them. Asnjë art nuk mund t'ju bëjë çudira në mendjet dhe shpirtrat, mundet vetëm t'ju japë ose ta zgjojë atë që tashmë ekziston në veten tuaj.

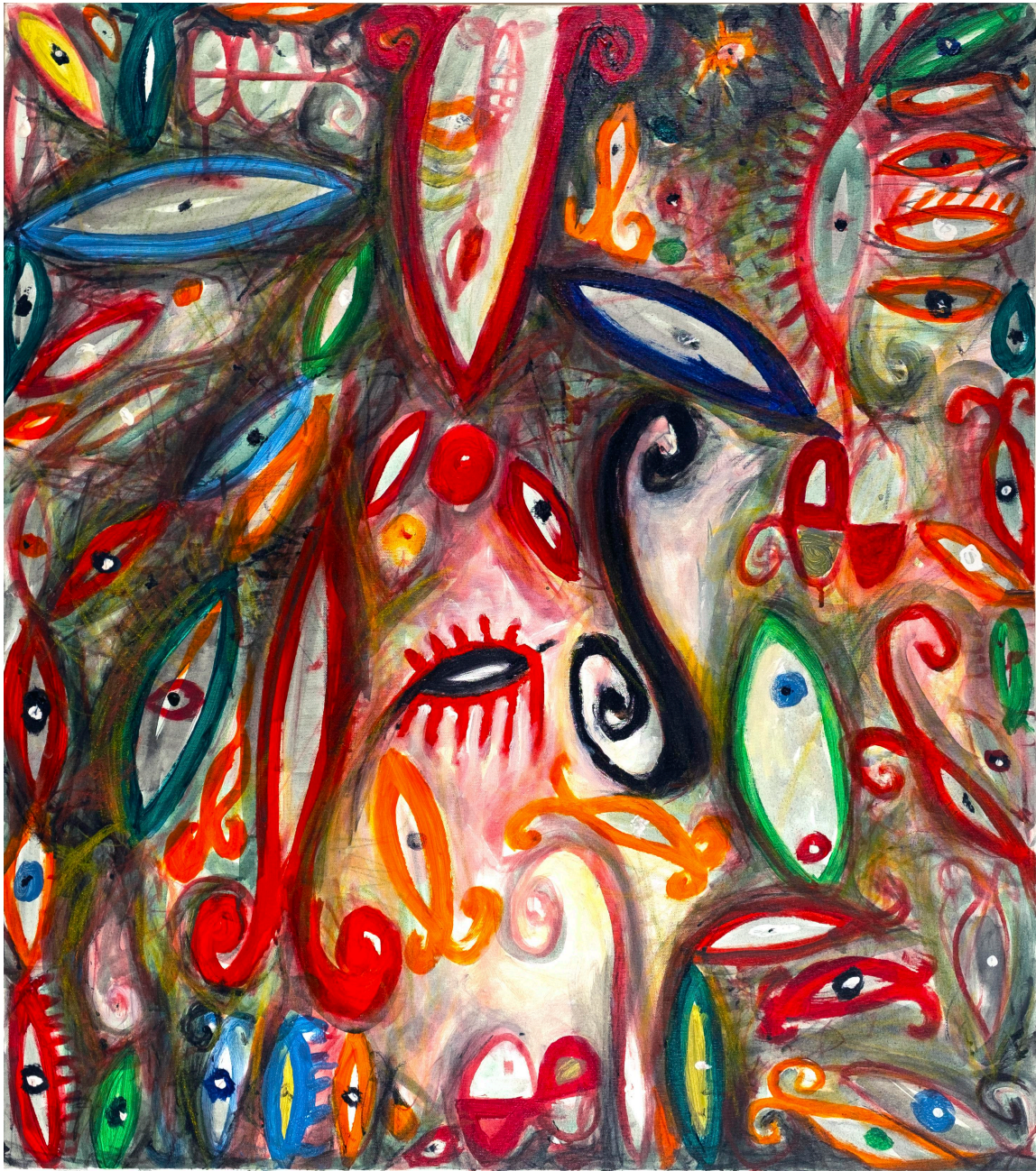
Tihomir Jančovski

Shkurt, 2019

Përkthim shqip: Agim Mustafai

60 x 40 cm, 2018

M MASIN 2017

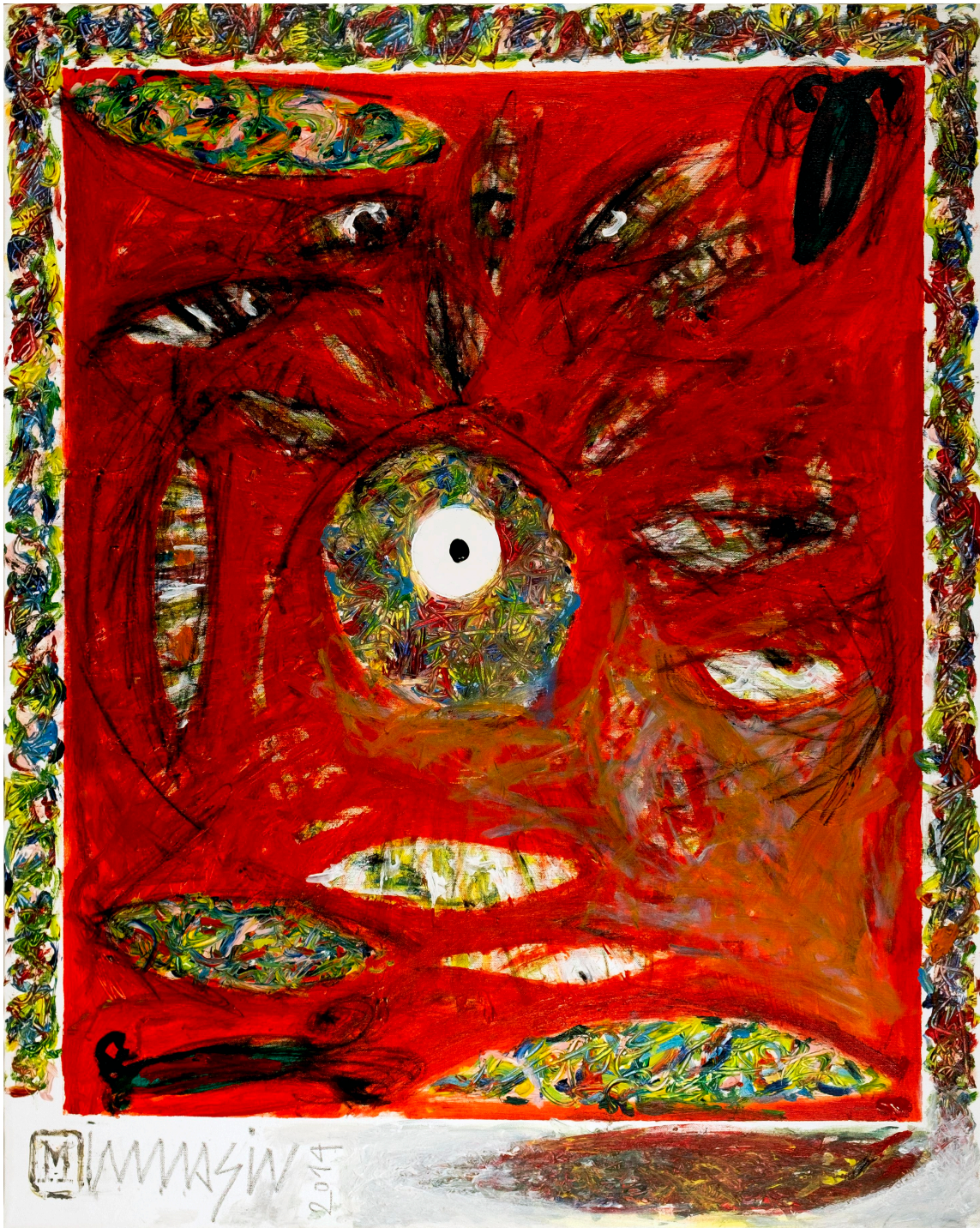
100 x 80 cm, 2017

100 x 80 cm, 2017

100 x 80 cm, 2018

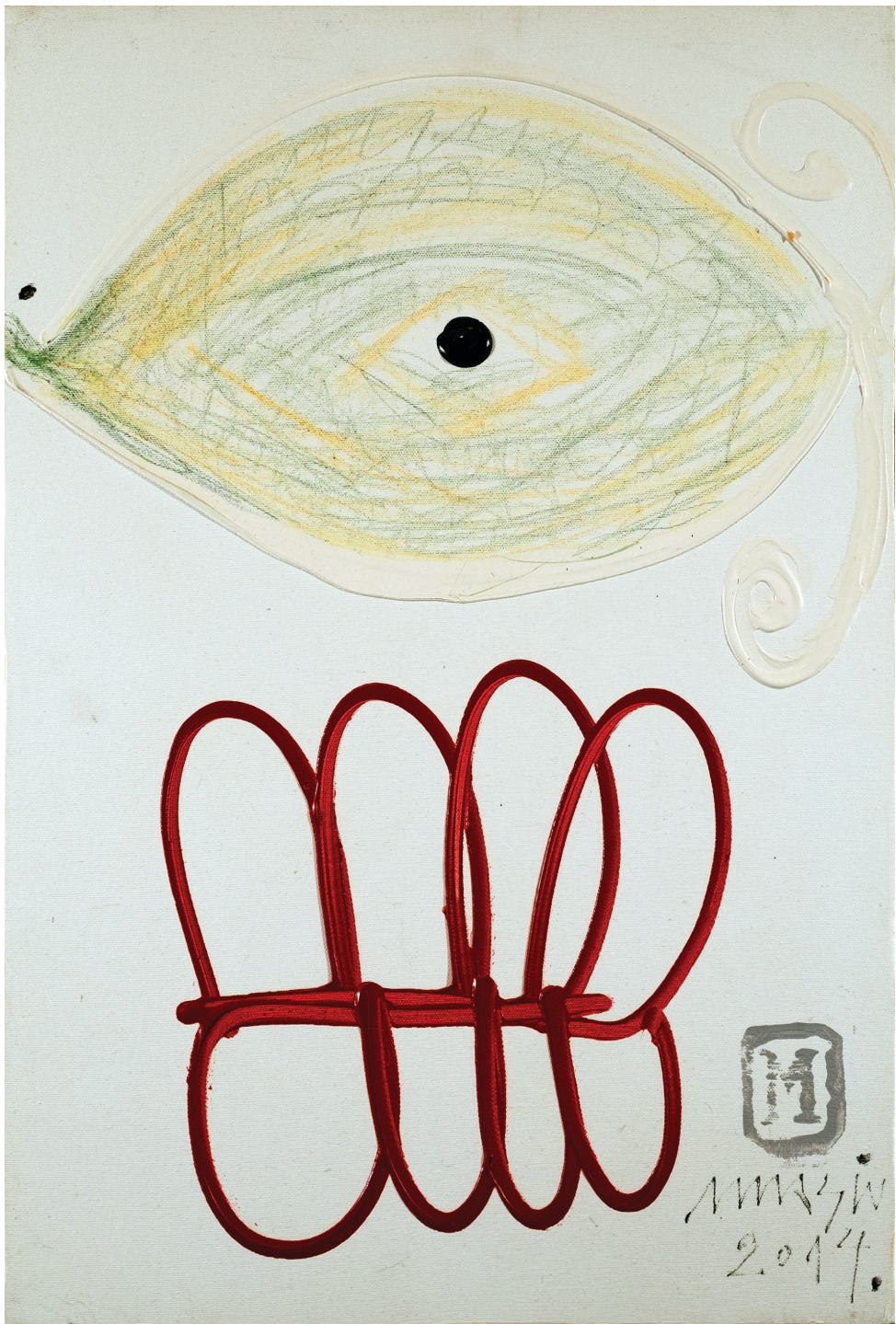

100 x 80 cm, 2014

145 x 200 cm, 2014

60 x 40 cm, 2014

60 x 50 cm, 2017

60 x 40 cm, 2016

60 x 40 cm, 2018

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски", Скопје

75.036/038(497.7)(06.064) Масин, М.

Текст: Тихомир Јанчовски / Text: Tihomir Jančovski / Tekst: Tihomir Jančovski
Превод на англиски: Дијана Комленац / Translation in to English: Dijana Komlenac /
Превод на албански: Агим Мустафаи / Translation on Albanian: Agim Mustafai /
Përkthim shqip: Agim Mustafai

Фотографија: Вацлав Лукиќ / Photo: Vaclav Lukic / Fotografii: Vaclav Lukic

Подготовка за печат: Галерија Акантус / Prepress: Acanthus Gallery / Prepress: Galeri Akantus

Печати: Винсент Графика / Print: Vinsent Grafika / Shtup: Vincent Grafika

Тираж: 200 / Copies: 200 / Botim: 200

Град Скопје

акантус • akantus • acanthus

ISBN 978-608-66180-5-6

